

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2026-58-4>

УДК 330.341:336

Бойцов Олександр Олександрович

аспірант,

Міжнародний гуманітарний університет, м. Одеса

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-5898-7474>**Oleksandr Boitsov**

International Humanitarian University, Odesa

СУТНІСТЬ ДЕФІНІЦІЇ «МОБІЛІЗАЦІЯ КАПІТАЛУ» В КОНТЕКСТІ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ НАСЕЛЕННЯ ДО ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

ESSENCE OF THE DEFINITION «CAPITAL MOBILIZATION» IN THE CONTEXT OF ATTRACTING HOUSEHOLD FUNDS FOR UKRAINE'S POSTWAR RECONSTRUCTION

Анотація. У статті досліджено теоретико-методологічні засади мобілізації капіталу в умовах післявоєнної відбудови економіки України. Проаналізовано еволюцію поглядів на сутність поняття «мобілізація капіталу» у вітчизняній та зарубіжній науковій літературі. Виявлено, що у вітчизняній практиці домінує ресурсний та процесуальний підходи, тоді як міжнародні фінансові організації акцентують увагу на методах зниження ризиків для залучення приватних інвестицій. Систематизовано концептуальні підходи та запропоновано визначення мобілізації капіталу як комплексної діяльності, що поєднує акумуляцію ресурсів, їх трансформацію в інвестиційний капітал та ефективний перерозподіл. Обґрунтовано стратегічні напрями вдосконалення механізмів мобілізації, серед яких ключовими визначено підвищення довіри до фінансової системи, розвиток інфраструктури фондового ринку та впровадження інструментів змішаного фінансування.

Ключові слова: мобілізація капіталу, заощадження населення, післявоєнне відновлення, фінансова система, економічне зростання, інфраструктурні проекти, інвестиційні інструменти.

Summary. The article aims to clarify and substantiate the theoretical essence of the definition of "capital mobilization" taking into account the specifics of the post-war recovery of Ukraine's economy, as well as to outline the features of attracting household funds as a strategic internal investment resource. The study applies general scientific methods of analysis and synthesis to systematize existing theoretical approaches; the comparative method to identify differences between domestic and international interpretations; and the method of generalization to formulate a new integrative definition of capital mobilization. The article reveals that in the conditions of deep transformations of the world economy and post-war reconstruction of Ukraine, the problem of capital mobilization acquires special significance. The analysis of domestic scientific sources showed that Ukrainian scholars predominantly view capital mobilization through "resource" (as a source of funds) and "process" (as a formation of resources) approaches. In contrast, international practice interprets mobilization primarily as a "method" of leveraging private finance through risk mitigation instruments. Critically evaluating these approaches, the author argues that none of them individually provides a holistic view needed for the reconstruction period. A new integrative definition is proposed: capital mobilization is a complex targeted activity of public, private, and institutional actors aimed at accumulating, transforming, and attracting financial resources from domestic and foreign sources to ensure investment development and structural modernization. The scientific novelty lies in the development of a conceptual framework that harmonizes the Ukrainian understanding of resource accumulation with international standards of "mobilised private finance". This approach allows for considering household savings not just as a passive resource, but as an active element of the national investment strategy. The proposed theoretical refinement creates a basis for improving state financial policy. It suggests shifting the focus from simple accumulation of funds to creating an ecosystem of trust and effective infrastructure that facilitates the flow of household savings into reconstruction projects.

Keywords: capital mobilization, household savings, post-war reconstruction, financial system, economic growth, infrastructure projects, investment instruments.

Постановка проблеми. В умовах глибоких трансформацій світової економіки та післявоєнного відновлення України проблема мобілізації капіталу набуває особливої ваги як ключовий чин-

ник фінансової стійкості, економічного зростання та структурної модернізації. Мобілізація капіталу охоплює процеси акумулювання та ефективного залучення фінансових ресурсів із внутрішніх

і зовнішніх джерел для забезпечення відтворювальних потреб економіки, реалізації інвестиційних проєктів і стимулювання підприємницької активності. В контексті сучасних викликів – таких як руйнування виробничих потужностей, дефіцит бюджетних ресурсів, зростання боргового навантаження та потреба у відбудові інфраструктури – актуальним стає теоретичне уточнення сутності поняття «мобілізація капіталу». Наукова дискусія потребує узгодження різних підходів, представлених у працях міжнародних фінансових організацій (ОЕСД, Світового банку, МВФ, ІФС), які по-різному трактують механізми «mobilised private finance», «private direct mobilization» і «blended finance».

Для України мобілізація капіталу є не лише фінансовим, а й стратегічним процесом, що передбачає створення сприятливого інвестиційного клімату, розвиток внутрішнього фондового ринку, розширення ролі банків і небанківських фінансових установ, а також запровадження інноваційних фінансових інструментів (гарантій, сек'юритизації, зелених облігацій тощо). Уточнення сутності цього поняття дає змогу сформулювати системне бачення фінансової політики держави щодо акумулювання національного капіталу, підвищення ефективності його використання та зміцнення партнерства державного і приватного секторів.

Таким чином, наукове дослідження сутності мобілізації капіталу є актуальним у зв'язку з необхідністю переосмислення фінансових механізмів розвитку економіки України, адаптації міжнародних стандартів до національної практики та формування нової парадигми фінансової безпеки й сталого розвитку в післявоєнний період.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика мобілізації капіталу, особливо в контексті залучення коштів населення, перебуває в центрі уваги значної кількості науковців, проте єдиного підходу до трактування цієї дефініції досі не сформовано. Аналіз вітчизняної наукової думки дозволяє виокремити декілька векторів розуміння цього процесу.

Значна частина українських дослідників розглядає мобілізацію крізь призму «ресурсного підходу». Зокрема, С.В. Романів та І.М. Петренко [1] трактують її як джерела формування фінансових ресурсів, фокусуючись на соціальній сфері. Подібної думки дотримуються К.Л. Ларіонова, Г.І. Капінос та Д.О. Балактіонова [2], які досліджують мобілізацію як фундамент ресурсної бази банківської системи в умовах нестабільності. У свою чергу, І.М. Вядрова та О.В. Морозов [3] конкретизують цей погляд, визначаючи заощадження населення як ключове джерело банківських ресурсів.

Інша група вчених акцентує увагу на процесуальному аспекті. Так, Я.Б. Дропа та М.І. Петик [4]

ототожнюють поняття «мобілізація капіталу» з безпосереднім процесом формування фінансових ресурсів, розуміючи під ними вартісне вираження джерел для забезпечення розширеного відтворення. В.А. Зеленський [5] та Д.І. Бойко [6] звужують проблематику до методів залучення коштів домогосподарств банківськими установами для покриття дефіциту ресурсів. Водночас більш комплексний підхід пропонують С. Халатур, О. Грабчук та В. Гетель [7], які розглядають дефініцію «мобілізація капіталу» як сукупність інноваційних інструментів фінансового інжинірингу. О.С. Гох [8] також пов'язує мобілізацію з формуванням кредитного потенціалу банків для проведення активних операцій.

На відміну від вітчизняної практики, у зарубіжній літературі та документах міжнародних організацій домінує підхід до мобілізації як до методу управління ризиками та залучення приватних інвестицій («mobilised private finance»). Експерти ОЕСР [9; 10] визначають мобілізацію як стратегічне використання офіційних фінансових інструментів для залучення приватного фінансування на цілі сталого розвитку. Згідно з методологією Світового банку, представленою у працях R. Cull [11], мобілізація – це використання публічних фінансів для того, щоб «відкрити двері» для приватного капіталу. Спільна методологія багатьох банків розвитку (Joint MDB Methodology) [12; 13] чітко розмежовує «прямую мобілізацію» (Private Direct Mobilization), де фінансування надається на комерційних умовах завдяки активній участі МФО, та «непрямую мобілізацію» (Private Indirect Mobilization) [14; 15]. Представники фонду Convergence [16] та МВФ [17] пов'язують мобілізацію з концепцією змішаного фінансування (blended finance), де ключовим є зменшення ризиків для інвесторів через механізми державно-приватного партнерства. Окремі аспекти мобілізації в інфраструктурних проєктах через механізми де-ризикінгу розкриваються у звітах IDB [18] та International Transport Forum [19]. Таким чином, якщо вітчизняна наука фокусується на акумуляції ресурсів (процес і джерело), то міжнародна практика – на важелях впливу на приватного інвестора (метод).

Мета статті – конкретизувати дефініцію «мобілізація капіталу» в українських реаліях, окреслити особливості залучення коштів населення до процесу післявоєнного економічного відновлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. В сучасній економічній науці поняття «мобілізація капіталу» розглядається у трьох основних концептуальних підходах:

Як джерело фінансових ресурсів. Цей підхід, характерний для робіт І.М. Вядрової [3], О.С. Гоха [8] та К.Л. Ларіонової [2], зосереджується на ідентифікації фінансових потоків (нагро-

маджених заощаджень, бюджетних коштів), що можуть бути спрямовані в інвестиційний процес. Проте таке розуміння є дещо статичним.

Як процес формування фінансових ресурсів. Акцентує увагу на динаміці руху коштів: акумуляції, перетворенні у фінансові активи та спрямуванні в економіку. Цей погляд відстоюють Я. Б. Дропа [4] та С. В. Романів [1], проте він часто зводить мобілізацію лише до внутрішнього фінансового кругообігу.

Як метод залучення приватного капіталу. Цей підхід є панівним у практиці міжнародних інституцій. Згідно зі стандартами ОЕСР [9; 10; 21] та методологією Світового банку [11], мобілізація розглядається як сукупність механізмів (гарантії, страхування, *blended finance*), спрямованих на стимулювання участі приватних інвесторів. Як зазначається у звітах IFC [14], ITAD [20] та UN DESA [22], саме здатність держави взяти на себе частину ризиків є каталізатором для входу приватного капіталу в проекти відновлення.

Узагальнюючи зазначене, слід визнати, що жоден із наведених підходів окремо не забезпечує комплексного розуміння сутності мобілізації капіталу. Перший зосереджує увагу на структурі фінансових ресурсів, другий – на їх русі, а третій – на інструментарії залучення. Тому доцільним є інтегративний підхід, який поєднує ресурсний, процесуальний і методологічний аспекти в єдиній системі фінансово-економічного відтворення.

Отже, мобілізацію капіталу доцільно визначати як комплексну цілеспрямовану діяльність державних, приватних та інституційних суб'єктів, спрямовану на акумуляцію, перетворення та залучення фінансових ресурсів із внутрішніх і зовнішніх джерел для забезпечення інвестиційного розвитку, фінансової стійкості та структурної модернізації економіки.

Практична імплементація запропонованого інтегративного підходу вимагає застосування специфічного фінансового інструментарію. Оскільки мобілізація, згідно з міжнародною практикою, передбачає мінімізацію ризиків для інвестора, ключовим завданням стає захист заощаджень домогосподарств від інфляційного знецінення. В умовах воєнної економіки стандартні інструменти (депозити, класичні ОВДП) часто мають від'ємну реальну дохідність, що стримує трансформацію готівкових коштів у капітал. Тому необхідним елементом механізму мобілізації стає впровадження державних боргових інструментів з індексацією номіналу на рівень інфляції (за прикладом Treasury Inflation-Protected Securities у США). Це дозволить реалізувати функцію захисту вартості, яка закладена у сутність мобілізації капіталу, та відновити довіру населення до фінансової системи.

Запропоноване визначення відрізняється від існуючих наявністю таких переваг:

– відображає багаторівневу природу поняття мобілізації капіталу – поєднання державного регулювання, ринкових стимулів та інституційної взаємодії;

– підкреслює динамічний характер мобілізації як процесу, що не зводиться до одноразового залучення коштів, а забезпечує безперервний рух капіталу в економічному просторі;

– визначення поняття мобілізації капіталу узгоджується з міжнародними стандартами вимірювання «*mobilised private finance*», розробленими ОЕСР і МФО, але водночас адаптоване до національних умов післявоєнного відновлення України.

Таким чином, в даному розумінні мобілізація капіталу постає не лише фінансовим механізмом, а й інституційною стратегією, що забезпечує перехід економіки до стійкого зростання через поєднання ресурсної бази, ефективних каналів залучення коштів і системного управління їх використанням.

Висновки. Проведене дослідження дозволило сформулювати комплексне бачення процесу мобілізації капіталу в умовах повоєнної економіки.

По-перше, науково обґрунтовано, що сучасна парадигма мобілізації капіталу не може обмежуватися простим акумулюванням вільних коштів. Запропоноване авторське визначення трактує мобілізацію як інтегративну діяльність, що поєднує ресурсний потенціал (заощадження населення), процесуальні механізми (трансформація через фінансову систему) та інструментальні методи (зниження ризиків для інвесторів). Це дозволяє гармонізувати українську практику з міжнародними стандартами «*mobilised private finance*».

По-друге, стратегічним ресурсом відновлення визначено кошти населення, які наразі перебувають у позабанківському обігу. Ефективна мобілізація цих ресурсів вимагає переходу від фіскального тиску до політики стимулювання. Критично важливим є впровадження інструментів, здатних захистити заощадження від інфляційного знецінення, зокрема державних облігацій з індексацією вартості (аналог TIPS), що дозволить трансформувати пасивну готівку в активний інвестиційний ресурс для відбудови інфраструктури.

По-третє, фундаментом успішної мобілізації є довіра до державних інституцій та розвиток фінансової інфраструктури. Необхідно забезпечити цифровізацію доступу до ринку капіталу для роздрібних інвесторів та імплементувати механізми змішаного фінансування (*blended finance*), де держава бере на себе частину ризиків, відкриваючи можливості для приватного капіталу. Подальші наукові розвідки мають бути зосереджені на розробці економетричних моделей оцінки впливу податкових стимулів на фінансову поведінку домогосподарств.

Список використаних джерел:

1. Романів С.В., Петренко І.М. Особливості формування та використання фінансових ресурсів у закладах соціального захисту населення. *Економіка і управління*. 2023. № 2(24). DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-8-16>
2. Ларіонова К.Л., Капінос Г.І., Балактіонова Д.О. Проблеми формування фінансових ресурсів банківської системи України в умовах фінансової нестабільності. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2020. Т. 1. № 3. DOI: <https://www.doi.org/10.31891/2307-5740-2020-288-6-1>
3. Вядрова І.М., Морозов О.В. Заощадження населення як джерело банківських ресурсів: теоретичний аспект. *Бізнес Інформ*. 2020. № 12. С. 355–361. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-12-355-361>
4. Дропа Я., Петик М. Про особливості мобілізації фінансових ресурсів аграрними підприємствами України. *Вісник Львівського університету. Серія економічна*. 2020. Вип. 59. С. 152–162. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/ves.2020.59.0.5915>
5. Зеленський В. Методи залучення фінансових ресурсів домогосподарств банківськими установами, їхні переваги та недоліки. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2025. № 1(33). DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2\(42\)-475-486](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2(42)-475-486)
6. Бойко Д.І. Фінансові ресурси банку: визначення та класифікація. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2016. № 54. DOI: <https://doi.org/10.18664/338.47:338.45.v0i54.76452>
7. Халатур С., Грабчук О., Гетель В. Інноваційні інструменти фінансового інжинірингу для мобілізації аграрного капіталу. *Економіка та суспільство*. 2025. № 78. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-47>
8. Гох, О. С. Ресурсна база банківських установ : особливості формування та напрями оптимізації : диплом. робота за освіт.- кваліф. рівнем «магістр» : спец. 8.03050802 – банківська справа / наук. керівник к. е. н., доцент Ю. М. Галіцейська. – Тернопіль, 2013. 124 с.
9. *Finance for sustainable development*. Paris: OECD Publishing, 2025. URL: <https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/mobilising-private-finance.htm> (дата звернення: 04.12.2025).
10. OECD. Private finance mobilised by official development finance interventions. Paris : OECD Publishing, 2023. URL: <https://doi.org/10.1787/c5fb4a6c-en>
11. Cull R., Gill I.S., Pedraza A. *Mobilizing Private Capital for the Sustainable Development Goals*. Washington, D.C.: World Bank, 2024. (Policy Research Working Paper; No. 10838). DOI: <https://doi.org/10.1596/1813-9450-10838>
12. *Joint MDB Methodology for Private Investment Mobilization*. Washington, D.C.: World Bank Group, 2018. URL: https://www.aiib.org/en/about-aiib/who-we-are/partnership/_download/PUBLIC-Joint-MDB-Private-Capital-Mobilization-Methodology-June2018-v3.pdf (дата звернення: 04.12.2025).
13. Joint MDB Report on Private Sector Mobilization 2019. Washington, D.C.: International Finance Corporation, 2019. URL: <https://openknowledge.worldbank.org/entities/publication/a084c7c3-45fa-51b7-b52d-19d27b7618e9> (дата звернення: 04.12.2025).
14. *Joint Report on MDBs' Mobilization of Private Finance 2022* / IFC et al. International Finance Corporation, 2022. URL: <https://www.ifc.org/content/dam/ifc/doc/2024/2022-joint-report-mobilization-of-private-finance-by-mdbs-dfis.pdf> (дата звернення: 04.12.2025).
15. Joint Report on Mobilised Private Finance 2023. Washington, D.C.: IFC & Multilateral Development Banks, 2023. URL: <https://www.ifc.org/content/dam/ifc/doc/2025/2023-joint-report-mobilization-of-private-finance-by-mdbs-dfis.pdf> (дата звернення: 04.12.2025).
16. State of Blended Finance 2024: Mobilisation and Impact. Toronto: Convergence Finance, 2024. URL: <https://www.convergence.finance/resource/state-of-blended-finance-2024/view> (дата звернення: 04.12.2025).
17. Mobilizing Private Climate Financing in Emerging Market and Developing Economies / A. Prasad et al. Staff Climate Notes, 2022. URL: <https://doi.org/10.5089/9798400216428.066>
18. Bank I. A. D. Mobilizing Private Capital for Infrastructure: Lessons for Governments, Private Investors, and Multilateral Development Banks. 2017. URL: <https://doi.org/10.18235/0012659>
19. Mobilising Private Investment in Transport Infrastructure. Paris: International Transport Forum, 2018. URL: https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/docs/mobilising-private-investment-infrastructure_2.pdf (дата звернення: 04.12.2025).
20. British International Investment's mobilisation of private investment – Itad. Itad. URL: <https://www.itad.com/project/cdc-longitudinal-study/> (дата звернення: 04.12.2025)
21. OECD. Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2013–2022. Paris : OECD Publishing, 2024. URL: <https://doi.org/10.1787/19150727-en>
22. Financing for Sustainable Development Report. New York: United Nations, 2024. URL: https://www.uncclearn.org/wp-content/uploads/library/2024_FSDR.pdf (дата звернення: 04.12.2025).

References:

1. Romaniv S. V., Petrenko I. M. (2023) Osoblyvosti formuvannia ta vykorystannia finansovykh resursiv u zakladakh sotsialnoho zakhystu naselennia [Features of formation and use of financial resources in social protection institutions]. *Ekonomika i upravlinnia*, no. 2(24). DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-8-16> (in Ukrainian)
2. Larionova K. L., Kapinos H. I., Balaktionova D. O. (2020) Problemy formuvannia finansovykh resursiv bankivskoi systemy Ukrainy v umovakh finansovoi nestabilnosti [Problems of formation of financial resources of the banking system of Ukraine in conditions of financial instability]

system of Ukraine in conditions of financial instability]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu*, vol. 1, no. 3. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2020-288-6-1> (in Ukrainian)

3. Viadrovа I. M., Morozov O. V. (2020) Zaoshchadzhenia naselennia yak dzherelo bankivskykh resursiv: teoretychnyi aspekt [Household Savings as a Source of Bank Resources: The Theoretical Aspect]. *Business Inform*, no. 12, pp. 355–361. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-12-355-361> (in Ukrainian)

4. Dropa Ya., Petyk M. (2020) Pro osoblyvosti mobilizatsii finansovykh resursiv ahrarymy pidpriemstvamy Ukrainy [About features of mobilization of financial resources by agricultural enterprises of Ukraine]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii ekonomichna*, vol. 59, pp. 152–162. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/ves.2020.59.0.5915> (in Ukrainian)

5. Zelenskyi V. (2025) Metody zaluchennia finansovykh resursiv domohospodarstv bankivskymy ustanovamy, yikhni perevahy ta nedoliky [Methods of Attracting Households' Financial Resources by Banking Institutions, Their Advantages and Disadvantages]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, no. 1(33). DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2\(42\)-475-486](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2(42)-475-486) (in Ukrainian)

6. Boiko D. I. (2016) Finansovi resursy banku: vyznachennia ta klasyfikatsiia [Financial resources of the bank: definition and classification]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, no. 54. DOI: <https://doi.org/10.18664/338.47:338.45.v0i54.76452> (in Ukrainian)

7. Khalatur S., Hrabchuk O., Hetel V. (2025) Innovatsiini instrumenty finansovoho inzhynirynhu dlia mobilizatsii ahrarynoho kapitalu [Innovative financial engineering tools for mobilizing agrarian capital]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 78. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-47> (in Ukrainian)

8. Gokh O. S. (2013) Resursna baza bankivskykh ustanov: osoblyvosti formuvannia ta napriamy optymizatsii [Resource base of banking institutions: features of formation and directions of optimization]. (Master's Thesis). Ternopil. 124 p. (in Ukrainian)

9. OECD (2025) *Finance for sustainable development*. Paris: OECD Publishing. Available at: <https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/mobilising-private-finance.htm>

10. OECD (2023) *Private finance mobilised by official development finance interventions*. Paris: OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/c5fb4a6c-en>

11. Cull R., Gill I. S., Pedraza A. (2024) *Mobilizing Private Capital for the Sustainable Development Goals*. Washington, D.C.: World Bank. (Policy Research Working Paper; No. 10838. DOI: <https://doi.org/10.1596/1813-9450-10838>

12. World Bank Group (2018) *Joint MDB Methodology for Private Investment Mobilization*. Washington, D.C. Available at: https://www.aiib.org/en/about-aiib/who-we-are/partnership/_download/PUBLIC-Joint-MDB-Private-Capital-Mobilization-Methodology-June2018-v3.pdf

13. IFC (2019) *Joint MDB Report on Private Sector Mobilization 2019*. Washington, D.C.: International Finance Corporation. Available at: <https://openknowledge.worldbank.org/entities/publication/a084c7c3-45fa-51b7-b52d-19d27b7618e9>

14. IFC et al. (2022) *Joint Report on MDBs' Mobilization of Private Finance 2022*. International Finance Corporation. Available at: <https://www.ifc.org/content/dam/ifc/doc/2024/2022-joint-report-mobilization-of-private-finance-by-mdbs-dfis.pdf>

15. IFC & Multilateral Development Banks (2023) *Joint Report on Mobilised Private Finance 2023*. Washington, D.C. Available at: <https://www.ifc.org/content/dam/ifc/doc/2025/2023-joint-report-mobilization-of-private-finance-by-mdbs-dfis.pdf>

16. Convergence Finance (2024) *State of Blended Finance 2024: Mobilisation and Impact*. Toronto. Available at: <https://www.convergence.finance/resource/state-of-blended-finance-2024/view>

17. Prasad A. et al. (2022) *Mobilizing Private Climate Financing in Emerging Market and Developing Economies*. Staff Climate Notes. DOI: <https://doi.org/10.5089/9798400216428.066>

18. Inter-American Development Bank (2017) *Mobilizing Private Capital for Infrastructure: Lessons for Governments, Private Investors, and Multilateral Development Banks*. DOI: <https://doi.org/10.18235/0012659>

19. International Transport Forum (2018) *Mobilising Private Investment in Transport Infrastructure*. Paris. Available at: https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/docs/mobilising-private-investment-infrastructure_2.pdf

20. Itad (2024) *British International Investment's mobilisation of private investment*. Available at: <https://www.itad.com/project/cdc-longitudinal-study/>

21. OECD (2024) *Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2013–2022*. Paris: OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/19150727-en>

22. United Nations (2024) *Financing for Sustainable Development Report*. New York. Available at: https://www.uncclearn.org/wp-content/uploads/library/2024_FSDR.pdf

Дата надходження статті: 05.01.2026

Дата прийняття статті: 20.01.2026

Дата публікації статті: 04.02.2026